

Arrest

nr. 91 487 van 13 november 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 27 juli 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 28 juni 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 september 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VANDEVOORDE, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché S. BOTTU, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

"Volgens uw verklaringen bent u een Afghaans staatsburger van Pasjtoense origine afkomstig uit het district Khewa gelegen in de provincie Nangarhar. U verklaarde problemen te hebben gekend met de taliban. U werkte als bewaker voor het FAO-bureau in Jalalabad. De taliban kwam dit te weten en stuurde u een dreigbrief waarin zij u aanmaanden uw werk op te geven. U gaf hieraan echter geen gehoor en zette uw activiteiten verder, waarna de taliban uw huis aanvielen. Toen u thuis kwam raadde uw vader u aan het land te verlaten. U verliet Afghanistan en reisde naar België waar u op 16 april 2012 aankwam en op 17 april 2012 een asiolverzoek indiende. Ter staving van uw verklaringen legt u de

volgende documenten voor: een taskara, een aanbevelingsbrief, een werkkaart, zeven foto's en een enveloppe."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.2. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Volgens uw verklaringen verliet u uw land van herkomst Afghanistan na problemen met de taliban. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming aannemelijk. Na uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal kan er immers geen geloof gehecht worden aan uw beweringen over uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België. Vooreerst blijkt u bijzonder weinig te weten over de aanwezige hulporganisaties in uw district en provincie. Zo weet u amper iets over het werk dat verricht wordt door USAID, u kan deze organisatie enkel van naam noemen en stelde tijdens uw gehoor dat dit een bureau is zoals het FAO en dat ze voertuigen hebben met hun naam erop (cgvs, p. 9). Toen u gevraagd werd wat ze precies deden was uw antwoord dat elke organisatie zijn specifieke bezigheden heeft en dat u niet voor hen werkte (cgvs, p. 9). Dit is opmerkelijk aangezien USAID in heel de provincie Nangarhar en ook in uw district allerhande projecten uitvoert. Waarvan verscheidene projecten gericht zijn op de landbouw en op de rehabilitatie van irrigatiesystemen. Eén van die projecten werd nota bene in uw dorp uitgevoerd. Ook toen u gevraagd werd of u wist wat de PRT (Provincial Reconstruction Team) was, stelde u dat de PRT ook een bureau is. Op de vraag wat ze doen antwoordde u dat u enkel geïnteresseerd was in uw eigen werk (cgvs, p. 8, 9). Het uiterst merkwaardig dat iemand die beweert van Afghanistan te komen, stelt niet te weten wat de PRT doet. Deze PRT's zijn immers de draaischijf van de contacten tussen de buitenlandse troepen enerzijds en de lokale bevolking en autoriteiten anderzijds. Zij staan in voor tal van wederopbouwwerken en bieden hulp op het vlak van gezondheid, onderwijs enz. Het feit dat u beweerde te werken voor het politiedepartement dat in staat voor de beveiliging van de gebouwen van de buitenlandse organisaties maakt het des te onwaarschijnlijker dat u niet meer van deze organisaties kan noemen en over enkele van hen niet meer kan vertellen. Betreffende uw kennis van incidenten die in uw provincie plaatsvonden, kan worden vastgesteld dat deze onvolledig en gestudeerd overkomt. Toen u werd gevraagd naar incidenten in uw provincie noemde u de aanval op de Kabul Bank in Jalalabad (cgvs, p. 9). Zodra er echter werd gevraagd naar enige details, kon u deze niet geven. U wist niet dat voornamelijk soldaten die hun soldij kwamen ophalen bij de aanslag werden geviséerd (cgvs, p. 9, 10). Verder kon u niet zeggen hoeveel slachtoffers er bij benadering vielen en kon u zich niet herinneren wanneer de aanslag precies plaatsvond (cgvs, p. 9). Ook toen de vraag naar het tijdstip van de aanslag anders werd gesteld, namelijk toen u gevraagd werd hoe lang voor uw vertrek uit Afghanistan de aanslag plaatsvond, moest u het antwoord schuldig blijven (cgvs, p. 10). De vaststelling dat uw kennis van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst oppervlakkig is, is des te opmerkelijk daar u als bewaker zelf werkzaam was in de veiligheidssector en de algemene veiligheidssituatie dan ook uitermate relevant moet zijn geweest voor u persoonlijk. In dit kader is het overigens ook weinig aannemelijk dat u de laatste verkiezingen in Afghanistan, die een belangrijke impact hadden op de veiligheidssituatie in Afghanistan, niet in de tijd kan situeren (cgvs, p.8). Tot slot bleek ook uw kennis over Haji Hazrat Ali uiterst summier. U kon enkel zeggen dat hij commandant geweest was en dat familie van hem werd ontvoerd (cgvs, p. 10). Toen er werd gevraagd welke functies hij nog gehad heeft of heeft kon u opnieuw geen antwoord geven (cgvs, p. 10). Evenals wanneer u gevraagd werd meer te vertellen over het incident betreffende zijn familie. U stelde daar dat u meende dat Hazrat Ali's vader en vrouw ontvoerd werden. Dat u niet meer weet van één van de belangrijkste, om niet te zeggen de belangrijkste commandant van Oost-Afghanistan is totaal onaannemelijk. Door sommige bronnen wordt Hazrat Ali zelf omschreven als de belangrijkste politieke speler en enig machtsfactor die er echt toe doet in Jalalabad. Overigens is hij al sinds 2005 lid van de Wolesi Jirga. Wat het incident met zijn familie betreft mag verwacht worden dat u op zijn minst weet dat zijn vader vermoord, en niet ontvoerd, werd en dat niet minder dan 7 familieleden door de ontvoerders werden meegenomen. Tot slot dient er te worden vastgesteld dat u niet weet hoe een mirab, wiens taak het is de irrigatiekanalen te controleren en te onderhouden, wordt aangeduid en wat diens kwaliteiten moeten zijn om in aanmerking te komen. U stelde dat de mirab wordt aangeduid door de malik en dorpsouderen (cgvs, p. 7). Uit een onderzoek gedaan in Khewa, onder meer in het dorp Shaga waarvan u beweert afkomstig te zijn, blijkt echter dat naast de malik en de dorpsouderen ook de betrokken boeren die gebruik maken van de irrigatiekanalen een belangrijke betrokken partij zijn in het

aanduiden van de mirab in het dorp. Toen u gevraagd werd wat de kwaliteiten waren die iemand moest hebben om in aanmerking te komen om mirab te worden, antwoordde u dat het een jong iemand moest zijn (cgvs, p. 8). Dit is correct, maar het is niet de enige vereiste, en ook niet de belangrijkste. Uit hetzelfde onderzoek bleek dat eerlijkheid en betrouwbaarheid als de belangrijkste kwaliteiten van een mirab worden beschouwd. Daarnaast dient het een actief en zeker geen lui iemand te zijn. Hij dient ook de nodige kennis te hebben van waterrechten, dient een bij de lokale bevolking bekend persoon te zijn en hij dient zelf de lokale bevolking te kennen. Het mag erg verbazen dat iemand die de zoon van een Afghaanse landbouwer beweert te zijn, over de functie van mirab enkel kan zeggen dat hij jong moet zijn en aangeduid wordt door de malik en de dorpsouderen. Het feit dat u zo weinig over deze functie kan vertellen, is des te opvallender daar u aangaf dat uw vader onder andere rijst verbouwde (cgvs, p. 7), een plant die veel water nodig heeft. Aangezien watervoorziening in vele delen van Afghanistan, zoals u zelf impliciet aangaf (cgvs, p.8), vaak als precair beschouwd kan worden en bijgevolg geregeld tot conflicten leidt, mag er van een Afghaanse landbouwerszoon redelijkerwijs verwacht worden dat hij meer informatie kan geven over een functie als die van mirab in zijn dorp. Voorgaande vaststellingen leiden ertoe dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen inzake uw verblijf in Afghanistan. Bijgevolg kan er logischerwijze evenmin nog enig geloof worden gehecht aan uw beweringen over de feiten die aan de basis van uw vlucht uit Afghanistan zouden hebben gelegen. De door u aangebrachte documenten kunnen aan deze conclusie niets wijzigen. Betreffende de taskara, de aanbevelingsbrief, de werkkaart en ook de foto's dient te worden opgemerkt dat dat documenten enkel bewijswaarde hebben indien zij worden ondersteund door een coherent en geloofwaardig asielrelaas, wat hier niet het geval is. Hieraan dient te worden toegevoegd dat uit de informatie waarover het Commissariaat beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, dat Afghaanse documenten zeer weinig waarde hebben gezien de hoge graad van corruptie in Afghanistan. Veel vervalste Afghaanse documenten zijn ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen niet van authentieke documenten te onderscheiden. Afghaanse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas en de identiteit van een Afghaanse asielzoeker. De enveloppe die u neerlegt toont enkel aan dat u een brief uit Afghanistan werd toegestuurd. Wat betreft de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerd verblijf in Afghanistan moet worden opgemerkt dat geloofwaardige verklaringen in dit verband belangrijk zijn voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontfangen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tajikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon. Er dient in deze te worden benadrukt dat er van een kandidaat-vluchteling redelijkerwijze verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van begin af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees, paragraaf 205). U heeft het de Commissaris-generaal, door het afleggen van bedrieglijke of ongeloofwaardige verklaringen omtrent uw verblijfplaatsen en de hieraan verbonden levenssituatie in

de jaren voor uw komst naar België, onmogelijk gemaakt om een correct beeld te krijgen van een kernaspect van uw asielrelaas en vluchtmotieven. Uw verklaringen laten immers niet toe om op een correcte wijze tot een inschatting te komen van uw werkelijke (familiale) situatie, van het al dan niet bestaan van een netwerk in uw hoofde of van uw verblijfssituatie of regio van herkomst. Een kandidaat-vluchteling heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag en het is aan hem/haar om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de Commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. Gezien u hierin gebreke bent gebleven kan u het statuut van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus niet worden toegekend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen, in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen voor bijkomend onderzoek.

Verzoeker voert aan dat de bestreden beslissing artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet schendt. Hij vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen omdat het CGVS weigert om zijn *taskara* te onderzoeken, waardoor hem de kans op een eerlijke en objectieve behandeling van zijn asielaanvraag wordt ontnomen. Hij stelt ook dat het CGVS voorbijgaat aan het feit dat hij een zeer beperkte opleiding heeft genoten en hij in zijn dorp een erg besloten leven leidde, waardoor hij geen uitgebreide kennis van politiek kan tentoonspreiden. Hij wijt het feit dat hij bepaalde details niet kan meedelen aan stress tijdens het gehoor, aan wantrouwen ten aanzien van de overheid en aan de trauma's die hij in Afghanistan heeft opgelopen. Hij wijst er ook op dat hij tijdens het gehoor een zeer verwarde indruk maakte.

Verder voert verzoeker aan dat de bestreden beslissing artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet schendt. Hij stelt dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt en verwijst hiervoor naar een rapport van Amnesty International.

Hij stelt ook dat de mensenrechten in Afghanistan voortdurend worden geschonden en dat een terugkeer naar Afghanistan artikel 3 EVRM zou schenden.

Tot slot voert hij aan dat de bestreden beslissing het zorgvuldigheidsbeginsel en de motiveringsplicht schendt. Hij stelt dat de motieven van de bestreden beslissing niet deugdelijk zijn en dat de beslissing niet voldoende zorgvuldig werd voorbereid.

2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat hij in deze zaak over volheid van rechtsmacht beschikt en dat hij de bestreden beslissing slechts kan vernietigen als hij een substantiële onregelmatigheid vaststelt die hij niet kan herstellen of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van de zaak kan oordelen. Verzoeker toont niet aan dat dit hier het geval is. Verzoekers *taskara* maakt immers deel uit van het administratief dossier, waardoor de Raad dit document zelf kan beoordelen. Daarnaast verduidelijkt verzoeker op geen enkele wijze waarom hij meent dat de motieven van de bestreden beslissing niet deugdelijk zijn en de beslissing niet voldoende zorgvuldig werd voorbereid.

De Raad is verder van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

De Raad hecht immers geen geloof aan verzoekers asielrelaas. De commissaris-generaal heeft immers terecht gesteld dat aan verzoekers beweerde verblijf in Afghanistan geen geloof kan worden gehecht. Verzoeker wist immers erg weinig over de hulporganisaties in zijn streek, over veiligheidsincidenten in zijn streek, over Haji Hazrat Ali en over de kwaliteiten van een *mirab*. Verzoeker stelt in zijn verzoekschrift dat hij een zeer beperkte opleiding heeft genoten. Dat is echter geen afdoende verklaring voor zijn beperkte kennis. De vragen waarop verzoeker het antwoord schuldig moest blijven, hebben immers betrekking op zijn concrete leefwereld. Zo is USAID in heel de provincie Nangarhar actief en werd één van de projecten van USAID in verzoekers dorp uitgevoerd. Verder was verzoeker werkzaam als bewaker in de veiligheidssector, zodat mag worden verwacht dat hij goed op de hoogte is van de algemene veiligheidssituatie in zijn streek. Verder blijkt uit het administratief dossier dat sommige bronnen Hazrat Ali omschrijven als de belangrijkste politieke speler en enige machtsfactor die er echt toe doet in Jalalabad. Het is dan ook vreemd dat verzoeker zo weinig weet over Hazrat Ali. Van verzoeker mag ook verwacht worden dat hij meer kan zeggen over de kwaliteiten van een *mirab*, aangezien hij de zoon is van een landbouwer en de *mirab* de irrigatiekanalen controleert en onderhoudt.

Verzoeker toont verder niet aan dat hij getraumatiseerd is, waardoor hij moeite heeft om zich dingen te herinneren. Uit het gehoorverslag blijkt ook niet dat hij een zeer verwarde indruk maakte.

De documenten die verzoeker heeft neergelegd kunnen hieraan niets veranderen. Documenten kunnen een geloofwaardig relaas immers wel ondersteunen, maar ze kunnen de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas niet herstellen.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling is erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien november tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER